

# Hakaret karşısında Müslüman

**Ali Bey: “Bir kişi bana sövdüğü zaman benim ona karşı tavrım nasıl olmalıdır? Kavga etmeli miyim? Yoksa âhirete mi bırakmalıyım? Ama karşılık vermeyince de halk arasında hiç de hoş olmayan tabirler kullanılıyor. Meselâ, korkak... vs. deniyor. Ne yapmam gerekir?”**

## **Her şey mahşer için**

Her şeyi mahşer adına yaşadığımız ne kadar da kendini gösteriyor, değil mi? Mahşere ne çok malzeme çıkarıyoruz? Yığınla! İnsanlar arası ağız bozukluğundan el bozukluğuna, hakâretten haksızlıklara, nezâketten saygıya her şey, ama her şey mahşer için bulunmaz malzemeler teşkil ediyor. Aslında bu bakımdan dünyanın hiçbir olayı, hiçbir acısı, hiçbir gücü veya güçsüzlüğü dünya açısından hiçbir önem arz etmiyor.

Birisi sana sövdüğü zaman, cevap vermezsen, mahşerde alacaklı olursun. Şeytan itekler ve bir fazlasıyla sövgüsünü iade edersen, bir iki de patlatırsan, bu defa mahşerde o alacaklı olur, çünkü sen bire bir söylemedin, hem bir fazla söyledin, hem de vurdun. Her iki halde de mahşerliksin. Ancak bire bir söylersen, hakkını mahşere bırakmadan almış olursun. Fakat bu defa da sövmekle ilgili yasak karşımıza çıkar.

## **Müslüman elinden ve dilinden emin olunandır**

Müslümanın Müslüman’a sövmesi haramdır. İster ilk saldırı niteliğinde, ister cevap niteliğinde, fark etmez, her ikisi de haramdır. Eğer ilk saldırı niteliğinde olursa günahı “kebâir” derecesine çıkar. Peygamber Efendimiz (asm) Müslümanlığı şöyle tanımlıyor: “Müslüman, Müslümanın elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir.”<sup>1</sup>

Peygamber Efendimiz’in (asm) verdiği bir haberde, beşerî ilişkileri bozuk olan ve fakat mahşer gününe namazıyla, orucuyla ve zekâtıyla gelen bir Müslüman’ın orada kaybına sebep olan ve kendisini hayırlı amel bakımından iflâs durumuna getiren sosyal hatâları arasında “Müslüman’a sövmesi” de vardır.<sup>2</sup>

Nitekim sövmek tehevürün eseridir. Tehevür, kuvve-i gadabiyenin ifrat

mertebesidir. Bu mertebede insan Bediüzzaman'ın ifadesiyle, “ne maddî ve ne manevî hiçbir şeyden korkmaz. Bütün istibdadlar, tahakkümler, zulümler bu mertebenin mahsulüdür.”<sup>3</sup>

Konuyla ilgili bazı hadisleri buraya alalım:

“Nerede olursan ol, Allah'tan kork! Kötülüğün peşinden iyilik yap ki, onu silsin. İnsanlarla iyi geçin.”<sup>4</sup>

“Allah'tan kork! Hiçbir iyiliği küçümseme. Bu, su isteyen birisine kovandan su vermek, Müslüman kardeşini güler yüzle karşılamak bile olsa.

“Yerde sürünecek kadar uzun elbise giymekten sakın. Çünkü bu kibir alâmetidir. Allah ise kibri sevmez.

“Biri sana dil uzatır ve sende olmayan bir kusurla seni ayıplarsa, sen onu sahip olduğu kusurla dahi ayıplama. Onu, günahı kendine, sevabı sana olduğu halde terk et. Kimseye asla sövme.”<sup>5</sup>

### **Allah'ın intikamı yeterlidir**

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Allah'ın mü'min kulu kızdığında zulmetmez. Sevdiği kişi için günaha girmez. Kendisine emânet edilen şeyi zâyi etmez. Hased etmez. Başkasının şerefini lekelemez. Etrafına sövüp saymaz. Şahidi bulunmasa da, üzerindeki hakkı itiraf eder. Başkasına kötü lâkap takmaz. Namazda huşû sahibidir. Zekâtını geciktirmeden verir. Sarsıcı olaylarda gücünü ve metânetini kaybetmez. Bollukta çok şükreder. Sahip olduklarına kanaat eder. Kendisine ait olmayan şeyi, “benimdir” diye iddia etmez. Başkalarının kusurlarını biriktirip intikam alma yoluna gitmez. Yapmak istediği bir hayırlı işe cimrilik mâni olmaz. Öğrenmek için insanlarla haşır neşir olur. Meseleleri kavramak için insanlarla konuşur. Zulüm ve haksızlık gördüğünde, Rahman olan Allah bizzat intikamını alıncaya kadar sabreder.”

“Bir kişinin Müslüman'ın şerefine dil uzatması büyük günahlardandır. Bir sövmeye iki sövme ile karşılık vermek büyük günahlardandır.”

“Birbiriyle sövüşen iki kimsenin söyledikleri şeylerin günahı, kendisine sövülen haddi aşmadığı sürece ilk sövmeye başlayan kimse üzerinedir.”

### **GÜNÜN DUÂSI**

Ya Rab! Ya Rahman! Ya Rahim! Ya Kerim!

Rahmetine hayranız! Merhametine hahişgeriz! Lütfu keremine muhtacız! Fakat sözümüz gabavetli, amelimiz sakametli, imanımız noksanıyetli, uhuvvetimiz taksiratlı! Merhamet eyle; bizi bize kardeş kıl! Rahmeyle; imanımızı kemale erdir! Lütfeyle; amelimizi rızana ulaştır! Kerem et; kusurlarımızı ört! Bizi Kendine kul eyle! Âmin!

**Dipnotlar:**

- 1- Riyâzu's-Sâlihîn, 211.
- 2- Riyâzu's-Sâlihîn, 218.
- 3- İşaratü'l-İ'caz, s. 29.
- 4- Câmiü's-Sağîr, 1/65.
- 5- Câmiü's-Sağîr, 1/66.